

Március 15

Azóta 88 év telt el. . .
De nagy változások történtek azóta a földön!!!

Azóta szárnya nőtt az embernek.

Azóta a földi hangot ugyanabban a pillanatban hallhatjuk a legtávolabbi részen: akár a legmagasabb hegycsúcson, vagy a legmagasabban lebegő léghajón, vagy a legmélyebb-re lesüllyesztett búvárharangban, vagy kint, a viharzó nyílttengeren, vagy a feneketlen sártengerrel körülvett alföldi tanyán.

Ma-holnap az Amerikába szakadt véreinkkel úgy vehetjük fel itthonról az érintkezést, hogy a távolbalátó készülékünkben szemtől-szembe állunk egymással (csekély 7000 km.) és látjuk egymást.

Testünket, mozgásainkat és a hangunkat boszorkányos gépekkel százszor és ezerszer újra levelelhetjük.

Olyan hatalmas értelmi fejlődést értünk el azóta, szinte káprázatos.

Annál feltűnőbb, hogy érzelmi téren inkább visszafejlődtünk.

A kulturnépeknél 88 év előtt átnyílalott szabadság vágy és a súlyos áldozatok árán kivívott szabadság megszabadította a népeket bizonyos kötöttségektől, de ezekkel szemben a szabadságot ma már a népi önzés szabadosságáig torzította el.

Hány álpróféta nyekergi el naponta a maga egyedül üdvöztető szabadság elméletét, miközben a 88 évvel ezelőtt szabadsághoz jutott népek fiai és unokái

a leggyalázatosabb lelki és testi rabságban sínylődnek. És ezt a rabságot, ezt a sínylődést legfőképpen a 88 év előtt a népek szabadságáért elsősorban siker szállt francia nép mai vezetőinek köszönhetjük. Hiába hívatkoznak ezek az urak cselekedeteik igazolására szerződésekre: Trianon, Versailles. A trianoni parancs-szerződéssel meg vagyunk csonkítva,

gazdasági és lelki nyomorékokká vagyunk téve és ebben a lönkretételünkben a szabadságunk is elvesztett.

Egy újabb március idusát kívánjuk, amely a trianoni parancs helyett egy lelkiismeretes revízióval vissza adja a régi határainkat, elszakított magyar testvéreinket és a szabadságunkat.

W.